

værd at lave budget på grundlag af. Vurderingerne er derimod et væsentligt fingerpeg om, hvad størrelsesordenen er, og hvad den afgørende retning er.

Efter hvert folketingsår regner vi på vurderingerne, opgør vurderingerne, de administrative konsekvenser og de økonomiske konsekvenser, og udgiver dem samlet i rapporten »Erhvervslivet og reguleringen«, sådan at man hvert år har en total, meget gennemarbejdet og let tilgængelig oversigt over, hvad vi har foretaget os herinde i Folketinget i det foregående folketingsår – selvfølgelig er det selve udviklingen, ikke forventningerne til den, men realiteterne i udviklingen i virksomhedernes administrative byrder.

Erhvervsministeriet har udviklet et nyt måle-redskab kaldet modelvirksomheder, det, vi også tidligere har haft lejlighed til at diskutere, men det var, før vi var i gang med det. Da var det kun en målsætning.

Modelvirksomhederne består af 59 modelvirksomheder og 210 kontrolvirksomheder, der bredt repræsenterer dansk erhvervsliv. Hvert år bliver alle virksomhedernes faktiske, administrative byrder opgjort, og ved at sammenligne opgørelserne år for år kan vi fortælle noget om, hvordan de administrative byrder udvikler sig i virksomhederne, og i hvilke virksomheder de udvikler sig – det er ikke sådan, at vi sætter navn på dem, men vi sætter branche på dem. Vi kan på den måde prøve at blive klogere på, om der er nogle steder, hvor det særlig er gået galt, eller om der er nogle steder, hvor det særlig er gået godt, for at kunne reagere på dette.

Det er planen, at modelvirksomhedernes første reelle byrdemåling bliver præsenteret i »Erhvervslivet og reguleringen 1999-2000«, som offentliggøres i november måned i år. Det bliver spændende. Det er heller ikke et grundlag, man kan bygge byrdebudgetter på, men det er en betydelig tilnærmelse til realiteternes verden, dér, hvor vi går fra forventningerne til realiteterne.

Regeringen har altså allerede iværksat initiativer, som giver os et væsentligt indblik i, hvad der præcist foregår, og sådan at vi kan følge udviklingen. Derfor har vi heller ikke denne gang tænkt os at stemme for det måske i sin virkning lidt komiske beslutningsforslag, som også mine citater fra før illustrerede.

Frode Sørensen (S):

Det bliver så tredje gang, Folketinget skal behandle Venstres og De Konservatives tandemforslag dels om generelle regelforandringer, dels om at indføre måltal eller byrdebudgetter for de enkelte ministerier om omkostningerne for den offentlige og den private sektor.

Da flertallet jo ikke er skiftet siden den 20. november 1998, hvor beslutningsforslagene sidste gang blev behandlet, er det vel sikkert at slå fast, at de heller ikke bliver vedtaget denne gang. Derfor skal jeg nøjes med at tilslutte mig et par af de centrale indvendinger, som både Socialdemokratiets daværende ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, og erhvervsministeren fremførte ved den lejlighed, og som vel at mærke ikke er blevet det ringeste forældede.

V og K foreslår at oprette en særlig enhed til regelforenkling. For det første har erhvervsministeren allerede, da dette beslutningsforslag blev behandlet for halvandet år siden, oprettet en særlig enhed, som kan arbejde med regelforenkling, nemlig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er dér, ekspertisen befinder sig, og derfor skal denne styrelse naturligvis udnyttes. Og for det andet bruger vi i stor udstrækning Erhvervsministeriets testpanel og fokusgrupper i lovgivningen. Man kan jo bare tjekke de detaljerede oplysninger, som findes i bemærkningerne til de enkelte forslag.

Det andet beslutningsforslag handler om at opstille såkaldte byrdebudgetter, for Venstre og De Konservative forestiller sig, at man ad den vej kan holde øje med virksomhedernes administrative byrder.

Det er vanskeligt at se, at dette forslag skulle føre til mindre bureaukrati. Forslagsstillerne tænker sig, at alle ministerier skal opgøre summen af omkostninger for såvel den offentlige som den private sektor for at finde ud af, hvad det har kostet begge sektorer at gennemføre ny lovgivning i det forløbne folketingsår. Det vil man så bruge som økonomisk styringsmiddel.

I Socialdemokratiet har vi ingen forståelse for, hvordan disse forslag skulle kunne lette erhvervenes byrder. Vi ser i stedet et kæmpemæssigt cirkus, hvor en flok embedsmænd skal indhente de rene gætterier for at putte dem ind i en eller anden stor model. Det giver øget beskæftigelse for økonomer og statistikere, men ikke færre regler.

Jeg ved så udmærket, at Venstres ordfører om lidt sikkert vil komme op og lufte et af sine favoriteksempler på administrativt bøv, nemlig